தமிழ்ப் பொழில்

தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு

துணர் ௪௮	திருவள்ளுவர் யாண்டு ௨௲௫ ஆனந்த, ஆடி (1974 — ஜூலை — ஆகஸ்டு)	மலர் ௪

இலக்கியத் துறையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப் பணிகள்

பெருஞ்சித்திரன், தென்மொழி ஆசிரியர்

1 மொழியின் இன்றியமையாமை

மாந்த இனத்தின் அகப்புற வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு கூறுபாடுகளில் மொழி ஓர் இன்றியமையாத உறுப்பாகும். உடல் வளர்ச்சிக்கு எப்படி உணவு முகாமையானதோ, அப்படியே உள்ளத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மொழி முகாமையான தாகும். ஏதோ ஒரு வகையில் மொழியைச் சுவரிக்கொள்ளாத உள்ளம் வளருவதேயில்லை. மக்கள் தங்களுக்குள்ள கருத்தைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு கருவி என்பதாக மட்டும் மொழியை மதிப்பிட்டுவிடக்கூடாது. மொழியின் சிறப்பான பயன்களுள் கருத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் தன்மையும் ஒன்றாக விருக்கிறதே தவிர, அஃது ஒரு கருவி என்னும் அளவில் மட்டும் அதன் பயன் அடங்குவதன்று.

2 மொழியின் சிறப்பியல்கள்

மொழியின் சிறப்பியல்புகளைக் கீழ்வருமாறு கூறலாம்:

1. மொழி அகவளர்ச்சியின் புற வெளிப்பாடாகும்.

★ 15—4—1973இல் நடைபெற்ற கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க மணிவிழாக் கருத்தரங்கில் படிக்கப்பெற்ற கட்டுரை.

2. இவ்வுலகிற்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பைத் துலக்கிக் காட்ட மொழியைப்போல் வேறொரு வெளிப்பாடு மாந்தரிடத்தில் இல்லை.

3. மொழி முக்காலத்தையும் இணைத்து நிற்கும் ஒரு மெய்ப் பாடாகும்.

4. மொழியில் வெறும் எழுத்துகளோ, சொற்களோ, தொடர்களோ, கருத்துகளோ மட்டும் இல்லை. மாந்தனின் அறிவு வளர்ச்சி, உள்ள வளர்ச்சி, துய்ப்பு உணர்வு, வளர்ச்சி வரலாறு காலம் இடம் முதலிய அனைத்தும் அடங்கியுள்ளன. இவ்வனைத்து நிலைகளிலும் மொழி தன் கால்களை ஊன்றி யுள்ளது,

5 ஒலியும் ஒளியுமாய் விரிந்து நிற்கும் இப்புடவியெங்கும் அளாவியுள்ள மெய்க்கூறுபாடுகளில், ஒலிக்கூறுபாட்டை மொழி வெளிப்படுத்துவதுடன், ஒளிக் கூறுபாட்டையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டுள்ளது. எனவே, மொழி அகமும் புறமும் அகப்புறமும் புறப்புறமும் ஆகும்.

6. மொழியில்லையானல் உலகம் தன் இயக்கத்தில் ஒரு பகுதியை இழந்துவிடும்.

7. மொழி மாந்தனுக்கு எவ்வளவில் இன்றிமையாததோ அவ்வளவில் மாந்தன் மொழிக்கு இன்றிமையாதவன். மொழிக்கு அவன் ஆட்படுகின்றான்: மொழி அவனுக்கு ஆட் படுகின்றது.

8. மொழியின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மாந்த இனத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியினரால் உருவாக்கப் பெற்றது. அவர்கள் மண்ணுக்குள் தங்கள் உடலையும், மொழிக்குள் தங்கள் உணர்வு களையும் புதைத்து வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கின்றனர். எனவே, மொழியுள் பழைய மாந்தரைப் புதிய மாந்தர் இனங் கண்டு கொள்கின்றனர். புதிய மாந்தரைப் பழைய மாந்தர் வடிவமைக்கின்றனர்.

9 மாந்தன் இறந்து படுகின்றான்; மொழி இறந்து படுவ தில்லை. இறந்துபோன மொழிகள் அணைந்து போன விளக்குகள்; நிலத்துள் புதையுண்ட விதைகள். விளக்குகள் என்றேனும் கொளுத்தப் பெறலாம்; விதைகள் என்றேனும் முளைத்து வரலாம்.

10. தொகுப்பாகச் சொன்னால், மக்கள் இனத்தின் ஒட்டு மொத்தமான மனமே மொழி. ஒரு தனிப்பட்ட இனத்தின் காலம், இடம், பொருள் ஆகியவற்றின் பருமானங்களை அதன் மொழியில் காணலாம்,

11. இங்குக் கூறப்பெற்ற மொழியின் அளவை நிலைகளால் அது மாந்தரினத்திற்கு எத்துணை இன்றியமையாத உறுப்பு என்பதை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

3 தமிழ் மொழியின் தனித்தன்மை

1. மொழிக்குள்ள சிறப்பியல்கள் அத்தனையும் விளங்கித் தோன்றும் முழு வளர்ச்சியுற்ற, உலகின் சில மொழிகளில், தமிழ் மொழி தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இதன் தனித் தன்மை ஓர் இனத்தின் தனி வரலாற்றையே உள்ளடக்கியதுடன், உலக மொழிக் குடும்பத்தின் பரந்து பட்ட தன்மைக்கே ஒரு மூல ஊற்றாக விளங்குகின்றது. இது மிகையான ஒரு கூற்றாக இல்லை என்பதை, இதன் பல்வேறுபட்ட வளர்ச்சி நிலைகளையும், அவை தொடர்ந்த பிற மொழித் தோற்றங்களையும், அறிவுக் கசடின்றி அறிந்துகொண்டவர்களே உணரமுடியும். காலத்தாலும் அறிவாலும் நன்கு காத்துப் புரக்கப்பெற்ற மொழி தமிழாதலின், அஃது உலகிலுள்ள மொழிகளைவிட திட்பமும் நுட்பமும், செழுமையும் முழுமையும் நிறைந்து விளங்குவதை இக்கால எல்லா மொழியினரும் உணர்ந்து வருகின்றனர். அஃது ஒரு வரலாற்றுப் பெட்டகம்போல் இருந்து, மாந்தனின் மன வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய அனைத்து அறிவுக் கருவூலங்களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளது. அது கரணியப் பொருளாய் நின்று உள்ளுணர்வொடு கலந்து, அகக் கரண வளர்ச்சிக்கும், கருமப் பொருளாய் விளங்கி உறுப்பொடு கலந்து நின்று, புறக் கரும வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாகவிருக்கின்றது.

4 மொழியும் இனமும்

1. பெரும்பாலும் மொழி வளர்ச்சி, அது பேசப்பெறும் இனத்தின் வளர்ச்சியை ஒட்டியே அமைவதாகலின், தமிழின வளர்ச்சி தடைப்பட்ட பொழுதெல்லாம், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டே வந்திருக்கின்றது. தமிழினத்தில் வெற்றினக் கலப்பு ஏற்பட்ட பொழுதெல்லாம் தமிழ் மொழியிலும் பிற மொழிக் கலப்பு ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றது.

2. இதுபோலவே இனப்பரவல் நேரும் பொழுதெல்லாம் மொழிப் பரவலும் நேரும். தமிழ் மொழி தமிழினப் பரவலை அடியொட்டி, உலகமெலாம் மாறுபட்டு, வேறு உலக மொழிகளுக்கும் மொழி மூலங்களை வழங்கியிருக்கின்றது. இவ்வாறு இனப் பரவலால் மொழிக் கொடையும் இனக் கலப்பால் மொழித் தடையும் நேர்ந்திருக்கின்றன.

5 மொழிக் கலப்பும் மொழிக் கடனும்

1. இனப்பரவல் வாணிகம், அரசுத் தொடர்பு இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழுமாதலின் மொழிக்கொடையும் அவற்றுக் கேற்பவே நிகழ்ந்திருக்கும். மேலும், இனப்பரவால் நாகரிகமும் பண்பாடும் பரவுமாதலின் அவ்வகையிலும் மொழிக் கொடை நிகழும். அதே முறையில் இனக்கலப்பின் வழியாக மொழிக் கலப்பும் நேரும்.

2. மொழிக் கலப்பு என்பது தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த அளவில் மொழிக் கடன் அன்று. இல்லாத ஒன்றைப் பெறுவதே கடன் ஆகுமாதலின் தமிழ் மொழியில் வந்து கலந்த சொற்கள் இல்லாமையின் தேவையால் கடன் வாங்கப்பெற்றவையல்ல. தமிழ் மொழி மொழிக் கடன் பெறும் அளவிற்கு வறுமையுற்ற மொழியில்லை. அஃது ஒரு நிறைமொழி. சொற் செல்வ மொழி. எனவே, தமிழ் மொழி பெற்றது கடனன்று; கலப்பேயாகும். இக்கலப்பு அரசு மாற்றத்தாலும், இன மேலீட்டாலும் (ஆதிக்கத்தாலும்) ஏற்பட்டதாகும்.

6 அரசு மாற்றமும் இன மேலீடும்

1. தமிழினத்தைப் பொறுத்தவளவில் அரசு மாற்றமும் இன மேலீடும், தமிழ்க் குமுகாயத்தைப் பெரும் சிதைவுகளுக்குள்ளாக்கியிருக்கின்றன. அச் சிதைவுகளுள் எல்லாம் தலையாயது மொழிச் சிதைவேயாகும். இச்சிதைவு சீரழிவு என்று கூறுமளவிற்குப் பெருத்த மாற்றத்தை மொழி நிலையில் ஏற்படுத்தி விட்டது என்று சொன்னாலும் மிகையில்லை. இதற்குத் தமிழ் மக்களின் மடித்துயிலும், அக்கறையின்மையும் இரக்கவுணர்வும், ஒற்றுமையின்மையும், காரணியங்களாகும். அரசு மாற்றத்தாலும் இன மேலீட்டாலும் ஏற்பட்ட பிற இழப்புகள் வரலாற்றுச் சிதைவும், இன மேம்பாட்டுக் குறைவும், குமுகாய இழிவும், மூட நம்பிக்கைப் பித்தமும், இன அடிமையும் அரசிழப்பும் ஆகும்.

எனவே. இவற்றினின்று தமிழினத்தை மீட்டாலொழிய மொழிக் கலப்பையும் சிதைவையும் சீரழிவையும் தடுத்து நிறுத்தவே முடியாது.

7 மொழிச் சிதைவே தலையாய வளர்ச்சித் தடை

1. கடன் பெறுதல் ஏழைக்கு வளர்ச்சியையும் செல்வர்க்குத் தளர்ச்சியையும் தருவதாகும். எனவே, தமிழ்மொழிக் கொடை பெற்ற பிற ஏழ்மை மொழிகள் வளர்ச்சியுற்ற அதே பொழுதில், செல்வ மொழியாகிய தமிழ்மொழி மொழிக் கலப்பால் தளர்ச்சி யுற்றது. மொழிக் கலப்பால் தமிழ் மொழியைத் தாக்கிய மொழிகளுள் முதலானது ஆரிய மொழியாகிய சமசுக்கிருதமே, அவ்வகையில் தாக்கிய பிறமொழிகள் அரபியம், போர்த்துக் கீசியம், பிரஞ்சியம், ஆங்கிலம் முதலியவையாகும்.

2. தமிழ் மொழிக் கொடையால் வளர்ச்சியுற்ற மொழி களுள்ளும் முதலாவது சமசுக்கிருதமே: பிற மொழிகள் கிரேக் கம், இலத்தீனம், தியுத்தானியம், ஆங்கிலம் முதலியவை. சாக்சானியத்தினின்றும் கிரேக்க இலத்தீனத்தினின்றும் உரு வாகிய இவற்றை ஆங்கிலத்தில் கூட கணிசமான ஒரு பகுதிச் சொற்களுக்குத் தமிழ்மொழி மூலங்களை வழங்கியிருக்கின்றது என்று அறிதல் வேண்டும்.

3 ஒரு மொழி வளர்ச்சிக்குள்ள தடைகள் அனைத்திலும் மொழிக் கலப்பால் நேர்கின்ற மொழிச் சிதைவே தலையாய தடையாகும், மொழிக்கலப்பு, மொழியை வளரச் செய்யும் என்பது வந்து கலக்கின்ற மொழியையும் அக்கலப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்ற மொழியின் தன்மையையும் பொறுத்ததாகும். ஆங்கிலத்துள் சாக்சானியம், இலத்தீனம் கிரேக்கம் பிரஞ்சியம், இசுப்பானியம், நார்வேனியம், அசீரியம், தியுத்தானியம். ஈப்ரு. கெல்திக், பிரெசியன், ஆப்பிரிக்கன் செரும்மானியம், கோதியம், அங்கேரியம். அரேபியம், சிலாவனியம், ஐபரிசு. உரோமானி யம், பல்கேரியம். போர்த்துக்கீசியம், சமசுக்கிருதம், திரவிடம். துருக்கியம். சீனம். உருசியம். டேனியம். அக்கேடியம், பின் னியம் முதலிய பலமொழிகள் கலந்ததாலேயே அது வளர்ச்சி யுற்றுப் பரவலாக வழங்குகின்றது. இன்று உலகில் ஆங்கிலத் தைத் தங்கள் தாய்மொழி போல் கருதிப் பேசும் மக்கள் ஏறத்தாழ முப்பது கோடிப்பேர் ஆகும். சீனத்திற்கு அடுத்தபடி மிகுந்த மக்களால் பேசப்படும் மொழி அது.

8 இனத்திரிபும் மொழித்திரிபும்

1. ஆங்கிலம் போலும் ஒரு மொழி தன்னை அறவே இழந்துவிட்ட நிலை உலகில் எங்கும் இல்லை. அதற்கு அதுவே சிறப்பான நிலை என்று சொல்லத்தக்க நிலையில் அது இருக்கிறது ஆங்கிலம் தன் பெயரைக் காப்பதற்குக் கூடப் போதுமான அளவில் அதற்குரிய மொழிச் சொற்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிந்தால், அது மொழிக் கலப்பால் தான் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் ஆனால் தமிழ் மொழிக்கு நேர்ந்த மொழிக் கலப்பு அதன் மொழியைத் தூய்மையிழக்கச் செய்த தோடன்றி, அதனை இழிவடையவும் செய்தது இன்னுஞ் சொன்னால் அதன் மொழி வளர்ச்சியைத் தடுத்து. அதன் இனத்தையும் மலையாளம், தெலுங்கு. கன்னடம், துளுவம் முதலிய மொழியினங்களாகப் பிரிவுறச் செய்தது. மொழிக் கலப்பு நேர்ந்திருக்கவில்லை என்பது, இந்தியாவின் பெரிதும் தமிழினமாகவே இன்றுவரை இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை மேலும், மொழிக் கலப்பும் ஒலிக்கலப்பு மன்றோ தமிழினின்று மலையாளம், தெலுங்கம், கன்னடம், துளுவம், குடகம், துடவம், கோத்தம், கொண்டி, கொண்டா, கூய், ஓராஓன், இராசமகால், பிராகுவீ. குருக்கு. கவீ, பர்சீ, கடபம், மாலத்தோ, நாய்க்கீ. கோலாம் முதலிய மொழிகள் பிரிந்து வழங்க வழி வகுத்தன.

2. இனத்திரிபுக்கு முன்னை நேர்வது மொழித்திரியோ ! இனத்திரிபால் ஓர் இனத்தின் மக்கள் பரப்புக் குறைவது போலவே, மொழித்திரிபால் ஒரு மொழியில் உள்ள பரப்பும் குறையும் இது மொழி வளர்ச்சியைப் பல்லாற்றானும் பெரிதும் தடைப்படுத்துவதாகும் குறையுள்ள மொழிக் கலப்பு நிறைவு தரலாமேயன்றி, நிறைவுள்ள ஒரு மொழிக்குக் குறைவு தருவதுடன் கேடு விளைவிப்பதுமாகும் முலைப்பால் இல்லாத ஒரு முழுமலடி வேண்டுமானால். தன் வளர்ப்புக் குழந்தைக்கு விலைப் பாலைப் புகட்டலாம். முலைப்பால் உள்ள ஒரு நற்றாய் எதற்குத் தான் குழந்தைக்கு விலைப்பாலைப் புகட்டல் வேண்டும்? அவ்வாறு வீம்புக்காகப் புகட்டுவது அவளுக்கும் அக்குழந்தைக்குமே கேடுவதாகும். எனவே, மொழி வளர்ச்சிக்கு முதல் தேவையானது, அதன் மொழிக் கலப்பற்ற தன்மையே என் அறிந்துகொள்க.

9 மொழிக் கலப்பும் ஒலிக் கலப்பும்

1. இனி மொழிக் கலப்பைப் போன்றதே ஒலிக் கலப்பும். ஒரு மொழியோடு வேறு மொழி வந்து கலக்கும்பொழுது, பின் மொழியிலுள்ள சொற்களைப் பலுக்குவதன் பொருட்டு, அதன் ஒலிக் குறியீடுகளை முன்மொழியிலும் புகுத்தி வழங்கி வருவதே ஒலிக் கலப்பாகும் இவ்வொலிக் கலப்பு முன்மொழியிலுள்ள இயல்பான சொற்கள் சிலவற்றைக்கூட மாறி வழங்கச் செய்து விடும் (ஜீரகம், ஜீனி) எனவே, இவ்விருவகைக் கலப்பு நிலைகளும் ஒரு மொழியின் இயல்பான வளர்ச்சியைப் பெரிதும் கெடுத்து விடும். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த மட்டில், இவ்வொலிக் கலப்பும் மொழிக் கலப்பும் அதன் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் தாக்கியொடுக்கியே வந்துள்ளன இவ்விரு கலப்பு நிலைகளும் அறவே இல்லாதிருந்த காலத்தில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி தன்னிகரற்று விளங்கியிருந்ததும், அதன் அடிப்படையில் அமைந்த இலக்கிய வளர்ச்சியும் அதற்குத் தக மிகச் சிறந்திருந்ததும், அக்கலப்பு நிலைகள் வளர வளர மொழி வளர்ச்சியிலும். இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் ஒருவகைத் தேக்கம் ஏற்பட்டதும். இன்னுஞ் சொன்னல்' ஆக்கம் மிகுவாகக் குறைந்துபோனதுமே மேற்கூறிய கூற்றுக்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

10 மொழியும் இலக்கியமும்

1 எண்ணமே மொழியாக வெளிப்படுவதால், மொழியே இலக்கியத்திற்கு விளைநிலமாகும். விதை எத்துணை உயர்ந்ததாகவிருப்பினும், நிலமில்லாமல் அதை விதைத்தலும், வேளாண்மை செய்தலும் இயலாது போலவே, எண்ணம் எத்துணைச் சிறந்ததாக விருப்பினும் மொழியின்றி இலக்கிய வேளாண்மையும் நடவாது என்க. இனி மொழியின்றி எண்ணமும் தோன்ருது போகும். பேச்சு நிலையற்ற குழந்தை எண்ணத்திலும் விளக்கமுருதிருப்பதும், பேச்சு விளங்க விளங்க எண்ணமும் வலுப்பெற்று வளர்வதும், அப்படியே எண்ணம் வலுப்பெற வலுப்பெற பேச்சும் விளங்கித் தோற்றுவதும் ஊன்றிப் பார்க்கையில் மொழிக்கும் எண்ணத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு விளங்கும்.

2 இனி, ஒருவர் எத்துணையளவு உலகியலறிவு வாய்ந்தவராயிருப்பினும், மொழித் திறனற்று விளங்குவாரானல், அவரால் இலக்கியத்தைச் சமைக்கக்கூடுமோ, கூடாதாம் என்க.

இனி, அவ்வாறின்றி, மொழித்திறனுள்ள ஒருவர் உலகியலறிவு சிறிதே வாய்க்கப்பெற்றிருந்தாலுங்கூட, அவர் ஓரளவு இலக்கிய வாக்கத்தில் சிறந்திலங்கமுடிவதைக் காண்கின்றோம். எனவே, இலக்கிய வாக்கத்திற்கு வேறு பல திறன்கள் வேண்டுவன எனினும், மொழித் திறன் இன்றி இலக்கிய வாக்கமே நடவாது எனலாம் இங்கு. ஒருவர் ஒரு மொழியைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் வேறு. அவர் அம்மொழியில் திறனுடையராதல் என்பது வேறு என அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3 மொழியை அடியூன்றிக் கற்க கற்கவே இலக்கிய வாக்கம் பெருகும். மொழியைக் கற்றல் என்பது அம்மொழி அளாவி நிற்கும் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றலும், அம்மொழியில் உள்ள வேறு பல துறை நூல்களைக் கற்றலும் ஆகும் வெறும் மொழியே எப்படி இலக்கியம் ஆகிவிடாதோ. அப்படியே வெறும் எழுத்தே மொழியாகிவிடாது, ஒருவர் கற்கும் ஒரு மொழி நூல்களுள் அம்மொழி தன் மெய்நிலையோடு இயங்கவில்லை யானல், அவர் அந்த மொழியை அறிந்துகொள்ளுதல் எப்படி?

11 இலக்கிய வாக்கமும் மொழி வளர்ச்சியும்

1. உயிரும் உடலும் போல் மொழியும் இலக்கியமும் ஒன்றையொன்று ஒட்டி உயிர் வாழ்வனவாகும். மொழியுயிர்ப்பு இருந்தால்தான் இலக்கியவுடல் இயங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும். இலக்கிய உடலைப் பற்றிக் கொண்டுதான் மொழியும் இவ்வுலகில் இயங்குதல் வேண்டும். மொழி இறந்து போன நிலையில் அதில் எழுதப்பெற்ற இலக்கியத்திற்கு எவ்வகை வாழ்வும் இல்லை வெறும் பூதவுடலைப் பாடஞ்செய்து காட்சி சாலையில் காத்து வைப்பது போல் இறந்துபோன மொழியின் இலக்கியத்தை நூலகத்தில் வைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான் எனவே, ஒரு மொழி உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்றால். அதில் உள்ள இலக்கியமும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று பொருள். இனி, அம் மொழியின் வாழ்வில் மொழிக் கலப்பும் ஒலிக் கலப்பும் ஏற்பட்டு, அது சீரழிந்து கொண்டிருக்கின்றது என்றால், அதில் உள்ள இலக்கியங்களும் சீரிழிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று பொருள். இனி, அந்த மொழி படிப்படியாக உருமாறித் தன் உயிர்ப்பை அறவே இழந்து விடும்பொழுது, அதில் உள்ள இலக்கியங் களும் உயிர்ப்பை இழந்துதான் ஆகல் வேண்டும் எனவே, எவ்வாற்றானும் மொழியும் இலக்கியமும் ஒன்றின் வளர்ச்சியால்

மற்றொன்று உயிர் வாழ்கின்றது என்பதையும் மொழிச் சிதைவு நேரும் பொழுதெல்லாம் இலக்கியச் சிதைவும் கூடவே நேர்கின்றது என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்.

2, தமிழ் மொழியில் கழகக்கால விலக்கியங்களைப்போல் மிகவும் சிறந்தனவும், கட்டுக்கோப்பு நிறைந்தனவும் என்றும் நின்று உயிர் வாழும் தரமுடையனவும், இடைக்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் தோன்றுமைக்குக் காரணியம். படிப்படியாக ஏற்பட்ட மொழிக் குலேவே ஆகும். ஒரு மொழியின் இலக்கிய வாக்கத்தை அந்த மொழிதான் உருவாக்கவும் காத்துக் கொள்ளவும் முடியும் என்பதை அறிந்தது கொள்க. பிற மொழி இலக்கியமானாலும், அதை நம் மொழியில் நம்மொழி மரபு கெடாமல் செய்தாலொழிய அது நம் இலக்கியம் என்று கூறிக் கொள்ள முடியாது

12 இலக்கியத்தில் மொழியாளுமை.

மொழியும் இலக்கியமும் உயிரும் உடலும் என்று கண்டோம், ஆனாலும், உயிரோடு உடல் இயங்குகையில் உயிர்ச்சிறப்பை உடல் எண்ணிப் பாராமலும், உயிருக்கு நேரும் பாகுபாடுகளை முன் நினையாமலும், அக்கறையின்றித் தன் விருப்பப்படி தாறுமாறாக சிற்சில நேரங்களில் இயங்கி உயிரை வருந்தச் செய்வது போல். மொழிக்கு நேரும் ஊறுபாடுகளை எண்ணிப்பாராமல் இலக்கிய வாக்கமும் சிற்சிலகால், சிலரால், தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி மொழிக்குச் சிதைவை ஏற்படுத்துகின்றது. அக்கால் மொழி வளர்ச்சி குன்றுகிறது. மொழி வளர்ச்சி குன்றவே இலக்கிய வளர்ச்சியும் குறைவு படுகின்றது. ஆனால் உடற் சிதைவையும் உயிர்ச் சிதைவையும் உணர்ந்து கொள்ளாமல் மேலும் மேலும் நம் விருப்பப்படியே நாம் நடந்து கொள்வதைப் போலவே, மொழிச் சிதைவையும் இலக்கியச் சிதைவையும், உணராமலேயே சிலர் மேலும் மேலும் தம் மனம் போன படியெல்லாம் இலக்கியத்தை ஆளுவர் ஆனால், நோய்த் தன்மையை மருத்துவர் ஒருவர் உணர்ந்து எச்சரிப்பதுபோல், மொழிச் சிதைவையும் அத்துறை வல்லுநர்களே அறிந்து எச்சரிக்கை செய்ய முடியும். அவ்வெச்சரிக்கை புறக்கணிக்கப்படும் பொழுது, இருவழியும் சிதைவுகள் மிகுதியாகி. உடல் அழிந்து படுவதைப் போல் இலக்கிய வளர்ச்சியும் அழிந்து படுகின்றது. இலக்கிய வளர்ச்சி அழியவே மொழி நிலையும் அழியுறுகின்றது. இதனால் இலக்கிய வாக்கத்தில் மொழியாளுமை எவ் வகையில்

அளாவி நிற்க வேண்டும் என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்க. மொழிச் சிதைவை உண்டாக்குகின்ற இலக்கிய வாக்கம் அதன் வளர்ச்சி நிலைக்கே கேடு செய்கிறது எனலாம்.

13 இலக்கியத்தில் சிறப்பியல்கள்.

1. இனி, இலக்கியம் என்பது ,என்ன என்பது பற்றியும், அதன் சிறப்பியல்புகள் பற்றியும் ஒரு சிறிது எண்ணிப் பார்ப்போம்.

2. சிறந்த அறிவுணர்ச்சி உள்ளவரின் சிறந்த எண்ணம், சிறந்த மொழி வுயிர்ப்புடன் சிறந்த பொருள் நிலையைப் பற்றி வெளிப்படும் சிறந்த அமைப்பே இலக்கியமாகும் இன்னுஞ் சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஓர் உள்ளம் மொழிவழியாக இன்னோர் உள்ளத்தில் போய்க் கறைந்துவிடும் நிலையே இலக்கியம் ஆகும். இன்னமும் சுருங்கச் சொல்வதானால், உள்ளத்தின் காலடி இலக்கியம்.

3. இலக்கியத்தின் புறவடிவங்கள் பலவாகலாம். அவை இசையாகவும் இருக்கலாம்; இயலாகவும் இருக்கலாம். நாடகமாகவும் இருக்கலாம். இனி அவையுங்கூட பல உருவமாக விருக்கலாம். எதுவாக விருப்பினும் உண்மை இலக்கியத்திற்குப் பிறப்புண்டு, இறப்பில்லை. இலக்கியத்தில் உள்ளம் படிகின்றது, நுகருகின்றது உறக்கம் கொள்கிறது, தன் வாழ்க்கைக் களைப்பைப் போக்கிக் கொள்கிறது. இறுதியில் அதைப் பற்றிக் கொண்டு தன்னோடு உறைய வைத்துக் கொள்கிறது.

4. இலக்கியமில்லாத மொழி விளைவற்ற கறம்பு நிலம் போல் காட்சியளிக்கும் மக்களுக்கு உள்ளச் செழுமை ஊட்டுவது இலக்கியமே உண்பதும். உடுப்பதும் உழைப்பதும் உறங்குவதுமாகக் கிடந்துழலும் வறட்சி வாழ்க்கையில் இலக்கியம் பசுமையையும் மணத்தையும் பரவச் செய்து கிளர்ச்சியை உண்டாக்குகின்றது அது. கடந்த காலத்தை நினைவூட்டி, நிகழ் காலத்தை ஒரு பிடிப்புள்ளதாக்கி, எதிர்காலத்தில நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கின்றது. மக்களின் உள்ளம் கட்டுப்பாடற்ற காட்டு மாடாய்த் தட்டுத்தடுமாறிப் போகாமல் இருக்க இலக்கியம் முட்டுக் கொடுத்து அதனைத் தடுத்தாள்கின்றது. மாந்தனின் முருடு முருடான போக்கை வழவழப்புடையதாக்கி அவன் உள்ளத்தில் அறவுணர்ச்சியையும், மெய்யறிவுணர்வையும் பாய்ச்சுகின்றது. இலக்கியம் உணராதவன் உள்ளம் சிடுசிடுப்பு

நிறைந்ததாகிப் பல சிக்கல்களை எதிர் நோக்கத் தகுதியற்ற தாகப் போய்ச் சில நேரங்களில் தொய்ந்தும் போகின்றது. ஆனால் இலக்கியவுணர்ச்சி நிறைந்தவனின் உள்ளமோ எதையும் தாங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றதாகி எத்தகைய இடர்ப்பாட்டுக்கும் ஈடு கொடுக்கும் வலுவுடையதாகச் செய்து கொள்ளுகின்றது. பொறியியக்கம் உடையது போன்ற வாழ்வை, உயிரியக்கம் நிறைந்ததாகச் செய்து தருவது இலக்கியவுணர்வே.

5. எனவே, மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இலக்கியவுணர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாத தென்க. இனி, இத்தகைய இலக்கியவாக்கம் செய்கின்ற ஓர் இலக்கியப் புலவனின் மன நிலைகளைப் பார்ப்போம்.

14 இலக்கியப் புலவனின் மனநிலைகள்.

1. இலக்கியம் பெரும்பாலும் மாந்தனின் உள்ளுணர்ச்சிகளின் தொகுப்பாக அமைவதால், மனத்தின் நெளிவு சுளிவுகளையெல்லாம் அதில பார்க்கலாம். எப்பொழுதும் மனத்தைத் தாக்குவன மாந்தனின் நிறைவேறாத ஆசைகள், கரடு முரடான எண்ணங்கள், மறைமுகமான ஏக்கங்கள், பொறாமை உணர்வுகள், பகைமை நினைவுகள் முதலியவையே, அந்நினைவுகளின் புகைச்சல்களையும் குமிழிகளையும் ஓர் உணர்வுப் புலவனின் பேரிலக்கியத்தில் வரும் உறுப்பினர் படைப்புகளில் பார்க்கலாம். தன் நிறைவேறாத ஆசைகளின் வடிவங்களைக் கற்பனையால் அவனே படைத்துக் கொண்டு இலக்கிய வடிவில் துய்க்கின்றான். அவ்வகைக் கற்பனை தலைமாறிப் போகாமல் உள்நின்ற ஒரு நடுநிலை உணர்வு அவனைக் காக்கின்றது. சிற்சில தால் அவ்வுணர்ச்சி புறவுலகச் சூழல்களால் தாக்குண்டு, அவ்விலக்கியவுணர்ச்சியைக் கட்டவிழ்த்து விடுகின்றது. அதுபொழுது அவனால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களும் படிப்பாரின் அகவுணர்வைப் பலவகையாலும் அலைவுறச் செய்கின்றன. எனவே, ஓர் இலக்கியப் புலவன் தன்னை அகநோக்காகவும் புறநோக்காகவும் கண்டு தெளியவும் அவற்றின் இழிவு சிறப்புகளைத் தானே அறியவும் ஆற்றல் பெற்றவனாக விருத்தல் வேண்டும்.

2. எல்லாவற்றிலும் சரேலென எம்பிப் பாயும் மனவுணர்வு படைத்தவனே இலக்கிய வாக்கத்தில் வெற்றி பெறுகின்றான். மேடுகளில் மட்டுமின்றிப் பள்ளங்களிலும் அவன் உணர்வு சடக்கெனத் தாவிக் குதிக்கின்றது. ஓர் இலக்கியப் புலவன்

காற்றைப் போலும் கடுகிய மனநிலை உள்ளவனாகவும், நீரைப் போல் நெகிழ்ச்சியும் பரந்துபட்டு ஒழுகும் தன்மையும் உள்ள வனாகவும், நெருப்பை யொத்த பொது நோக்குடையவனாகவும் இருத்தல்வேண்டும். அவன் பார்வையில் கழுகுக் கிருப்பதைப் போலும் ஒரு கூர்மை இருக்க வேண்டும். செவிகள் வேட்டை நாய்களுக்கிருப்பதைப்போல் மிக்க நுண்ணுணர்வு உடைய வனாக இருத்தல் வேண்டும். மொழியோ அவனுக்கு ஒரு வேலைக்காரனைப்போல் பக்கத்தில் நின்று அவன் அழைக்காத முன்னமே வந்து உதவுதல் வேண்டும். சொற்களுக்காக இறவாணத்தைப் பார்க்கும் எந்த இலக்கியப் புலவனும் இலக்கிய வாக்கத்தில் வெற்றி பெறுவதில்லை. அந்நிலையில்தான் அவன் உலக நடைமுறைகளை நன்றாகக் கருத்தில் வாங்கிக் கொள்ளவும் எழுத்தில் உலவ விடவும் முடியும். அவ்வாறு செய்ய வியலா தவனால் பிறர் உள்ளங்களைப் போய்த் தொட்டு உலுக்கி அங்குத் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளும் இலக்கியங் களைச் செய்தல் இயலாது. மொழியில் சொல் வண்ணங்களைக் கொண்டு அறிவு என்னுந் தூரிகையால், மனம் என்னும் திரையில் எழுதிக் காட்டும் எண்ணங்கள் எனும் ஓவியங்களே இலக்கியங்களாக மலர்கின்றன. எனவே இலக்கியச் சிறப்புக்கு மொழிச் சிறப்பே வண்ணமாக அமைந்து நிறமாலைகளை உண்டாக்குகின்றது மொழி வெளிர் வாங்கும் பொழுது இலக் கியமும் வெளிர் வாங்கி விடுகின்றது, எத்துணையாற்றல் இருப் பினும் மொழியாற்றல் இல்லையானால் ஒருவன் செய்யும் இலக்கி யத்தில் எண்ண அடர்த்தி இடம் பெறுவதில்லை,

15 இலக்கியக் கட்டுக்கோப்பு

1. எப்பொழுதும் கூர்மையான சொல்லாக்கமே இலக்கி யத்தைக் கட்டமைத்து எக்காலத்தையும் எதிர்கொண்டு நிற்கும்படி வலுவுடையதாக்குகின்றது. மொழி நடை காலத் திற்குக் காலம் மாறுபடுகின்றது என்பது உண்மையே ஆனாலும் இலக்கியத்தில்தான் மொழியின் மூல நிலைகள் பதிந்து வைக்கப் பெறுகின்றன மொழி இலக்கியத்தில் வேரூன்றி, மக்களின் புற ஈடுபாடுகளில் அண்ணாந்து தலைவிரித்து நிற்கின்றது.

2. மக்களின் மொழியே காலத்திற்குக் காலம் நாளுக்கு நாள் இடத்திற்கு இடம் அவர்களின் உணர்வு மாற்றங் களுக்கும் வாழ்வியல் தாக்குதல்களுக்கும் ஏற்ப மாறுபாடு அடைவது. இலக்கியமோ நிலையான மலைகளைப்போல் நின்று தன் மொழியைக் கட்டிக் காவல் செய்கின்றது- இவ்வகையில்

உலக மொழிகளில் இல்லாத ஒரு பெருஞ் சிறப்பைத் தமிழ் மொழியில் பார்க்கலாம். தமிழ் இலக்கியங்கள் உலகின் வேறு எந்த மொழி இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் மொழிச் சிறப்பும், எண்ணச் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்வதற்கு ஒருவாறு மொழி யமைப்பும் காரணியம் என்க. இலக்கிய மொழியும், பேச்சு மொழியும் பழந்தமிழ் மொழியறிஞர்களாலேயே பாகுபாடு செய்யப் பெற்றுக் கடலைப் போலும் அதன் கரையைப் போலும் அருகருகு நிலை நின்று இயங்கி வருகின்றன. காலச் சேதங் களால் கதையின் வடிவம் பல்வேறு மாறுதல்களுக்கு உட்பட் டாலும் கடல்போல் மொழிச் சிறப்பு தமிழ் இலக்கியங்களில் தேங்கி நிற்கின்றது. இந்நிலை வேற்று மொழி இலக்கியங்களில் காணப்படுவது அரிது.

3. ஆனால், இக்கால் கடலுக்குள்ளும் ஏற்படும் உள்ளரிப்பு களைப்போல், இலக்கிய மொழி நடையிலும் சில தொய்வுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன, இவை இயற்கையாக ஏற்பட்டு வருவன வாகக் கொள்ள முடியாது செயற்கையாக—சில உள்நோக்கங் களுக்காக—அல்லது அறியாமை அடிப்படையாக—சிலர் வேண்டு மென்றே செய்யும் உள் தோண்டுதல் வேலை என்றே சொல்லுதல் வேண்டும். இல்லெனில் அவை சுட்டிக் காட்டப்பெற்ற பின்னும் தொடர்ந்து செய்யப்பெற்று வருமா? மொழி வளர்ச்சி விரும்பு வோர் முதலில் இத்தகைய உள்ளரிப்புகளை இனங் கண்டு கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்த உள்ளரிப்புக்காரர்கள் மக்களை நேரிடையாக இலக்கிய உலகுக்கு அழைத்துவருவதற்காகச் சொல்லியே அவற்றைச் செய்து வருகின்றார்கள். மொழி என்பது அவரவர் விரும்புகிறபடியெல்லாம் கட்டமைத்துக் கொள்ளும் ஒரு தனிநிலைக் கோட்பாடு அன்று, தனியான ஒருவனுக்கு மொழி தேவையில்லை. எனவே, மொழி எல்லா ருக்கும் பொதுவான ஓர் இயற்கை விளைவு ஆகும் அதைத் தனியான ஒருவன் அவனின் மனக் கோணல்மாணல்களுக்குத் தக்கபடி சிதைத்துக் கையாளுதல் குமுகாயக் கொடுங்குற்றமாகும் அவன் அதைப் பிறர் பொருட்டே கையாளுதல் வேண்டு மாதலின், பிறரின் மரபுநிலைப்படி அவனும் அதைக் கட்டிக் காத்தல் அவனின் தவிர்க்கமுடியாத கடமையாகின்றது. ஓர் ஆற்று நீரை எவனும் அள்ளிக் குடிக்கலாம். அதை அவன் மாசுபடுத்துதல் கூடாது. அவ்வாறு அவன் தன் தனி நிலை உரிமையால் பொது நிலைக்குத் தகாத முறையில் ஊறுபாடு விளைவிப்பானானால் அவனைக் குற்றவாளியாகக் கருதித் தண்டனை

யளிக்க வேண்டும். இக்கால் அந்நிலைகள் இல்லாமல் இருப்பதே மொழி நிலையில் வளர்ச்சிபெற முடியாமற் போவதற்குக் காரணியமாகும்.

இனி, அப்புன்மையாளரின் மொழிநிலைச் சிதைவுகளால் உருவாக்கப் பெற்ற இலக்கியங்கள் நெடுநாளைக்கு நிற்கும் வல்லமை பெற்றன வல்ல. சருகுகள் போன்ற எளிய மொழி நடைகளில் பற்றுகின்ற இலக்கிய நெருப்பு கால ஊழிகளுக்கு ஈடு தரும் கனப்புடையதாக விருப்பதில்லை அவை அடுத்து வரும் சில வாண்டுகளிலேயே பூத்துச் சாம்பலாகப் போய் விடுவதை அவர்கள் உணர்தல் இயலாது கீழை இலக்கியங்களிலும் சரி, மேலை இலக்கியங்களிலும் சரி, மொழிக் கோப்பு அமைந்த இலக்கியங்களுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு இருந்து வருவதை அறிஞர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

4. இவ்விடத்தில் ஒன்றைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதல் நல்லது மொழி நடையின் கட்டுக்கோப்பு என்பது, பொதுமக்களுக்கு அயலான அல்லது அவர்களின் கருத்துப்படி கடினமான சொற்களால் அமைந்த நிலையே அன்று. சொல்லில் கடினமானது என்றும் எளிமையானது என்றும் இல்லை. நாம் அறியாத எளிய சொல்லும் கடினமே; நாம் அறிந்த அரிய சொல்லும் எளியதே, கல்லாதவர்களுக்கு எல்லாச் சொற்களும் கடினந்தான். பொதுவாகப் புழககத்தில் எண்பது தொண்ணூறு விழுக்காடு பயின்று வரும் சொற்களை எளிய சொற்கள் என்று நாம் கூறி வருகின்றோம். இருபது முப்பது விழுக்காடு பயிலும் சொற்களைக் கடினமான சொற்கள் என்று கருதுகிறோம். மற்றப்படி சொல்லில் கடுமையோ எளிமையோ என்பவெல்லாம் வெற்று மயக்கமே!

5. மண்ணினால் கட்டப்பெறும் வீடுகள் கட்டுதற்கு எளியவைதாம். முயற்சியும் குறைவுதான பரவலாகவும் கட்ட இயல்கின்றவை அவை. ஆனால் அவற்றை நம்மில் எவரும் விரும்பாதது ஏன்? அவற்றின் முயற்சி எளிமையையும் செய்பொருள் எளிமையையும் போலவே நினைப்பும் எளியதாகி விடுவதே வெயிலுக்கும் மழைக்கும் ஈடு கொடுக்க முடியாமல் அம் மண் வீடுகள் விரைவில் சிதைந்து போவதில்லையா? அப்படிப் போன்றவைதாம் ‘எளிய’ சொற்களால் கட்டமைக்கப் பெற்ற ‘எளிய’ இலக்கியங்களும்.

6 சென்ற இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் விரும்பிப் படிக்கப்பெற்ற வடுவூர் துரைசாமியார், ஆரணி குப்புசாமியார் முதலியவர்களின் புதினங்களை இன்று எத்தனை இளைஞர்கள் அறிந்திருப்பர்? ஆனால் அவை அக்காலத்தில் செலுத்திய இலக்கிய மேலாண்மைகள் எவ்வளவு தெரியுமா? புகழேந்திப் புலவரின் பாநடை தழுவிய கதை மாலைகளை இன்று எத்தனை பேர் படித்துச் சுவைக்கின்றார்கள்? புறநானூறும் திருக்குறளும் கைகளில் வைத்திருக்கும்பொழுதே நமக்கு ஒருவகைப் பெருமையை அளிப்பது ஏன்? உரோமரையும் மில்டனையும் சேக்சுபியரையும். இளங்கோவையும், கம்பரையும் எத்தனை ஊழிகளானாலும் எவராகிலும் அழித்துவிட முடியுமா? காலந்தோறும் அவை புதிதாக முளைதது முளைத்துக் காட்சி தருகின்றன என்பதை எவரேனும் மறுக்கமுடியுமா? — முடியாது — ஏன்? இங்குத்தான் மொழி நடையும் சொற்கோப்பும் இலக்கியவுணர்வைக் கட்டிக் காக்கும் இரும்பூதைக் கண்டு கொள்ளல் வேண்டும்.

7. மொழி பற்றிக் கவலைப்படாமல், சொல்லோட்டங்களைத் தம் கருத்தோட்டங்களுக்கு ஏற்பப் பஞ்சுபோலாக்கிப் பறக்க விடுகின்ற இன்றைய எழுத்தாளர்களின் கோபுர விலக்கியங்கள், அடுத்து வரும் ஐம்பது அல்லது அறுபது ஆண்டுகளில், குப்பைமேடுகளுக்குப் போகாமல் காத்துக்கொள்ளும் ஆற்றல் சான்றவை என்பதைக் காலந்தான் உறுதி செய்ய முடியும்.

16 கருத்தும் நடையும்

1. இலக்கியங்களுக்கு மக்கள் பேசுகின்ற மேலோட்டமான மொழி நடை தேவைப்படவே படாதா என்று கேட்கலாம்; அவ்வாறு யாரும் சொல்லவில்லை தேவையும் தேவையின்மையும் மக்களின் மெலிந்த, வலிந்த உணர்வுகளைப் பொறுத்தன. ஆனால் நீடித்து நிற்கும் ஆற்றல் சான்ற இலக்கியங்களுக்குக் கட்டுக் கோப்பான மொழி நடை வேண்டும் என்பதே காலம் நமக்குக் காட்டுகின்ற உண்மை. ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன் போன்ற மென்மையான அறவிலக்கியங்கள் கூட மக்களுக்கு இன்னும் தேவைப்படுகின்றனவே—ஏன்? அவற்றின் மொழி நடை அவர்கள் கருதும் அளவில் மிக எளிமையாகத்தானே இருக்கின்றது. இதில் என்ன உண்மையென்றால். அவற்றில் தேக்கி வைக்கப்பெற்ற கருத்துகளுக்கு ஏற்ப மொழி நடையும் மென்மையாக விருப்பதாலேயே அவை காலத்தை எதிர்த்து நிற்கின்றன.

2. இலக்கியத்தில் கூறப்பெறும் கருத்துகளுக்கு ஏற்ப மொழி நடையும் அமையப்பெற வேண்டும் என்பதே இங்கு சுட்டப்பெறுகின்ற உண்மை என்று தெளிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் இரும்பைப் பஞ்சுத் துணியில் மூட்டை கட்ட முடியாது பஞ்சை வைக்க இரும்புப் பெட்டியும் வேண்டுவதில்லை நமக்கோ பஞ்சும் வேண்டும்: இரும்பும் வேண்டும். பஞ்சை சணல் பையிலும். இரும்பை மரப் பெட்டி அல்லது இரும்புப் பெட்டி இவற்றில் வைத்துக் காக்க வேண்டும். வெள்ளி நகைகளில் எவரும் வைரத்தைப் பதிப்பதில்லை. நன்செய் நிலத்தில் எவரும் விழலை வைத்து வளர்ப்பதில்லை. வித்துக்கேற்ற நிலம். பொருளுக்கேற்ற பேழை போலவே, கருத்துக்கேற்ற மொழி நடை கட்டாயம் வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடுதல் கூடாது.

3. நடை எளியதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பெறுவது எப்படிப் பிழையோ. அப்படியே நடை திட்பமானதாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று ஒன்று குத்தலாகச் சொல்வதும் பிழையே கருத்துக் கேற்ற நடை வேண்டும் என்பதே இலக்கிய வாக்கத்தில் காலத்தைக் கடக்கும் ஆற்றலுடையதே புறநானூற்றுக் கருத்துகளை விருத்தப்பாவில் எழுதியிருந்தாலும், உலகப் பண்பாட்டைக் கலிப்பாவில் எழுதியிருந்தாலும் என்றோ இரண்டும் அழிந்து போயிருக்கும்

4. ஈசல்களைப்போல் பொலபொலவெனப் பூத்து வெளிவந்து சிறகடித்துப் பறக்கும் இலக்கியங்கள் காலத்துக்கே எருவாகின்றன அவை சிறந்தன உயர்ந்தன என்று எத்தனைதாம் வானமுட்டப் பேசி வாய்ப்பறை கொட்டினாலும், காலையில் தோன்றி மாலையில் கருகி நிற்கும் காளாம்பிகளைப்போல் அவையும்விரைந்து அழிந்துபோகவிருப்பதைப்பார்க்கையில் அவற்றின் இலக்கிய வாசிரியர்கள் மேல் இரக்கப்படாமல் இருக்க முடியாது.

5 மற்று. இலக்கியம் எந்த வடிவில் வேண்டுமானாலும் இயங்கலாம் பாட்டு. உரைநடை, கதை. கட்டுரை, பழமொழி, ஒப்பாரி. தாலாட்டு. விடுகதை முதலிய யாவும் இலக்கியப் பெருமை வாய்ந்தனவாம். இவை கருத்திற் கேற்பவும். மொழித் தரத்திற் கேற்பவும் மக்கள் மனநிலைக்கேற்பவும் கால நிலைகளுக் கேற்பவும், அமைந்து, நிலைத்து நிற்கவும் அழிந்துபோகவும் செய்கின்றன. கழகக் காலப் பாடல்கள் நிற்பதைப் போலவே. அன்றிருந்த பழமொழிகளில் சிலவும் இன்று வாழ்வதைப் பார்க்கின்றோம் மாந்தனின் உணர்வு நிலைகளின் இடியூற்றங்கள்

என்றென்றும் ஒன்றுதானே! அவர்களின் புற மாறுபாடுகளால் அவை அழிவுறுவதில்லை. எனவே, கருத்தும் நடையும் மொழிக்கு இரு கரைகள்போல் இருந்து. இலக்கியத்தைக் கட்டிக் காக்கின்றன.

17 இலக்கிய வகை

1. இலக்கியங்கள் பல வகையன மாந்தனுக்கு மிக இன்றி யமையாத உணர்வுகளான காதலும் வீரமும் தழுவிய இலக்கியங் களே மக்களைப் பெரிதும் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன. உலக இலக்கியங்களிலேயே காதல் இலக்கியங்களும் வீர இலக்கியங் களுந்தாம் மிகுதி. இவை தவிர, சமய விலக்கியங்களும், அற விலக்கியங்களும், போர் இலக்கியங்களும், இன விலக்கியங் களும், குல விலக்கியங்களும், வரலாற் றிலக்கியங்களும், குழந்தை இலக்கியங்களும் உண்டு இவற்றிலும் அவையவற்றின் தரங் களுக் கேற்ப மொழி நடை மாறுபடுவதுண்டு.

2. இக்காலத்தில் குல, இன இலக்கியங்களுக்கு மதிப்பில்லை. அறவிலக்கியங்கள், சமய விலக்கியங்கள் ஆகியவற்றிற்குங்கூட இளைஞர்களிடத்தில் அத்துணை வரவேற்பில்லை. காதல் இலக் கியங்களும், வீர இலக்கியங்களும் என்றும்போல் வரவேற்கப் பெற்றாலும் உணர்வு நிலைகளில் சிறிது மாறுபட்டு விளங்குதல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றனர். இக்கால் செய்யப் பெறும் அவ்வகை இலக்கியங்களில் பாலியல் உணர்ச்சி பெரிதும் புகுத் தப்பெறுகின்றன. இடைக் காலத்துப் புலவர்கள் சிலர் எழுதிய தூது, உலா, மடல், அந்தாதி என்னும் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் இடையிடையே பாலியல் உணர்வு தூண்டப்பெற்று வந்தன. அவற்றைப் பெரிதும் சுவைத்த செல்வர்களுக்காகவும் சிற்றரசர் களுக்காகவும் அவ்வாறு எழுதப் பெற்றன. அவற்றுள் சொல் லாரவாரத்திற்காகவும், சுவைக்காகவும் தமிழ் மொழிச் சொற்க ளுடன் வடமொழிச் சொற்கள் வரை துறையின்றிக் கலக்கப் பெற்றன மொழியைப் பற்றி அக்கறையற்ற வறுமைப் புலவர்களே, மூடச் செல்வர்களிடம் பரிசில் பெற வேண்டி அவ்வகை இலக்கியங்களை ஏராளமாக எழுதிக் குவித்தனர். அவை மொழிச் சிறப்பிழந்தமையால், காலச் சிறப்பும் இழந்து கணக்களவில் எண்ணப் பெறுகின்றன

3. கழகக் காலத்திற்குப் பின் உள்ள இலக்கியங்களில் மொழி நடை வீழ்ச்சியும். தரக் குறைவும், இயற்கை யறிவுக் குறைவும் வெற்றுச் சொற்புணர்ச்சியும் தெற்றெனப் புலப்படு

கின்றன இலக்கிய நீள்மை அவற்றில் மிகுந்து காணப்பெறு கின்றது. சமய வெறியும் மூட நம்பிக்கைகளும் அவற்றில் மிகுந்திருக்கின்றன. போர் வெறிகள் குமிழியிடுகின்றன. இவ் வாரவாரப் போலி யுணர்ச்சி களிடையே மொழி ஒரு பொருட்டாக மதிக்கப் பெறவில்லை பிற்கால இலக்கியங்களில் மொழி வீழ்ச்சியுற்றதற்கு அறிவுக் குறைவும் ஒரு கரணியமாகும் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியைப் பொறுத்ததே மொழி வளர்ச்சியும். அறிவு நிலை திரியும் பொழுது மொழி நிலையும் திரியும், இலக்கிய நிலையும் திரியும் என்பதற்கு அவை தக்க சான்றுகளாய் அமைந்திருக்கின்றன.

18 இக்கால இலக்கிய நிலை

1. இக்காலத்தில் உள்ள இலக்கிய நிலைகளை எண்ணும் பொழுதெல்லாம் மனம் நிறைவடைவதே யில்லை. இலக்கிய வாக்கத்திற்கே மிக இன்றியமையாதனவாகிய கருத்தும் மொழியும் அவற்றுள் மிகவும் தாழ்ச்சியுற்றுக் கிடக்கின்றன. கண்டதே காட்சியாகவும், கொண்டதே கோலமாகவும் இக் கால இலக்கியங்கள் வடிக்கப்பெறுகின்றன. கதையிலக்கியமும் கட்டுரை இலக்கியமுமே மிகுதியும் இக்காலத்தை ஆட்கொண் டுள்ளன. மக்கள் மனத்தில் ஆளப் பதியும் இலக்கியவுணர்வு வாழ்க்கைப் பாதையில் தலைதெறிக்க ஓடும் இக்கால மாந்த ரிடை மருந்துக்கும் காண முடிவதில்லை. கதைகளிலும் சிறு கதையிலக்கியமே பெரிதும் வரவேற்கப் பெறுகின்றது அப் பொழுதைக் கப்பொழுது சுவைத்துமிழும் இலக்கியங்களே பெரிதும் எழுத்துலகை ஆட்சி செய்கின்றன,

2. இக்கால மக்கள் ஆழமாக எண்ணுவதில்லை இலக்கிய வுணர்ச்சியைப் பற்றிப் பெரும்பாலார்க்கு உயர்வான கருத் தில்லை. சமய விலக்கியங்களுக்கு இடைக்காலத்தில் இருந்ததைப் போன்ற மதிப்பு ஓரளவுவிருந்தாலும். அவற்றைப் பரப்புவதில் ஒருவகை உள்நோக்கமும். மக்களை ஏமாற்றும் தன்மையும் மிகுதியும் கடைப்பிடிக்கப் பெறுகின்றன இலக்கிய உலகிலும் அரசியல் புகுந்து அதன் உயர்ந்த நோக்கத்தைத் திசை திருப்பிச் செல்லுகின்றது. இடைக்காலத்துப், பாவியுல் உயர் வோடு, மேனுடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பெற்ற இழி வுணர்வும் இரண்டறக் கலந்து, இக்கால இலக்கியங்களில் படிக்கக் காணப்பெறுகின்றன. மனத்தைச் செப்பப்படுத்தும் இலக்கியத்தின் உயர்ந்த உட்கொள்கை, புறத்தே தூக்கியெறியப்

பெற்றுவிட்டது. அவ்வப்பொழுது எழும் உடலுணர்ச்சிகளுக்கும், வாழ்க்கையின் மேடுபள்ளங்களுக்கும் இக்கால இலக்கியத்தில் ஏராளமான இடம் ஒதுக்கப்பெறுகின்றது. வாழ்க்கைத் துயரங்களை மறந்து, மனமாசுகளைக் களைந்தெடுக்கவே பயன்பட்டு வந்த இலக்கியங்கள், இக்கால் அவற்றை அப்பட்டமாக எடுத்துரைப்பதற்கே பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன.

3 இக்கால் இலக்கிய வரலாறு எழுதுகின்ற புலவர்களும் அந்த வீழ்ச்சியை வெளிப்படையாகச் சுட்டிக் காட்டுதற்கே அஞ்சுவதுடன், போலித்தனமாகவும் விருப்பு வெறுப்புடனுமே அவற்றைக் காசுக்காக எழுதித் தள்ளுகின்றனர். உயர்ந்த கலலூரிகளில் பணியாற்றும் மொழிப் புலவர்களிடையே கூட மொழிப் பற்று குதிரைக் கொம்பாக விளங்குகின்றது. மொழியைக் காட்டிக் கொடுத்து அவர்கள் பிழைக்கும் தன்மைகளைப் பார்த்தால் எதிர்காலத்தில் தமிழ் இவர்கள் கைகளிலேயே நசுக்குண்டு புதைந்து போகுமோ என அஞ்சவேண்டியுள்ளது. அவர்கள் இடைக்காலப் புலவர்களைப் போல் பொருள் நசைக்காவே மொழி வாணிகம் செய்வதாகக் படுகின்றது. இக்கால இலக்கியங்களிலும் பாட நூல்களிலும் மொழி நடை கவனிக்கப் பெறுவதேயில்லை இங்குள்ள செய்தித் தாள்களிலும், கிழமை, மாத வெளியீடுகளிலும் மொழிக் கொலையும் இலக்கிய வேள்வியும் அன்றாடம் நடைபெறுகின்றன. இவ்வகையில் பொதுமக்களின் மொழியறிவை இலக்கிய வாசிரியர்கள் பெரிதென மதிக்கும்படி செய்துவிடுவார்களோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கின்றது. இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களும் இக்கால் உள்ள போலிநிலைகளைக் கவனியாது புறக்கணிப்பாகவே இருந்துவருகின்றனர்.

4 இக்காலப் பாட்டிலக்கியத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவே வருத்தமாயிருக்கின்றது. வாய்க்கு வந்ததைப் பாடுவது ஒரு மரபாகவே கடைப்பிடிக்கப்பெற்று வருகின்றது. அவற்றில் உள்ள கரு, கூறப்பெறும் கருத்து, கையாளப் பெறும் மொழி நடை, யாப்புநிலை - யாவும் மேலோட்டமான புல்லிய நிலைகளையே பற்றி நிற்கின்றன எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்பவெல்லாம் குப்பைக்குப் போய் அழுகத் தொடங்கிவிட்டன அவற்றிற்கெல்லாம் கட்டுப்படாத சொல் எம்பல்கள் அமைந்த உரைநடைத் தொடர்களே பாடல்கள் போல் மடக்கி எழுதப்பெறுகின்றன. வில்லியும் ஒட்டக்கூத்தனும் இக்கால் வந்தால் அவர்கள் காதுகளும் கைகளும் ஒட்ட நறுக்கப் பெற்றாலும் வியப்பதற்கில்லை. மொழி இன்றுள்ள இலக்கிய மேய்ப்பர்களிடையே படாதபாடுபடுகின்றது.

5. தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்களில் பத்துப் பதினைந்து விழுக்காட்டுச் சொற்களே இக்கால் பயன்படுத்தப் பெற்று வருகின்றன. பெரும்பாலும் ஒரு பொருளுக்குள்ள பல்வேறு பண்புகளைக் குறிக்கும் பல சொற்களில் ஒன்றோ இரண்டோதாம் திரும்பத் திரும்பக் கையாளப் பெறுகின்றன மிகுதியுள்ள சொற்கள் தேவையற்ற சொற்பட்டியல் என இழித்துரைக்கப் பெறுகின்றன. இக்கால இலக்கிய ஆசிரியர்களுக்குத் தலைமுடி நிறைந்து பம்மியிருந்தால் மூளை பெரிதென்று கருதப்பெற்று விடுகின்றதால், எல்லாரும் தலைமுடியை முள்ளம்பன்றியைப் போல் சிலிர்ப்பு விட்டுக்கொண்டு திரிகின்றனர்.

6. ஆழமற்ற உணர்வு, ஆழமற்ற அறிவுநிலை, ஆழமற்ற மொழித் திறன், ஆழமற்ற வாழ்க்கைநிலைகள் இவற்றிலேயே இலக்கியவாக்கம் முடிவடைந்து இலக்கிய வெற்றியும் கிடைத்து விடுகின்றது மனத்தின் மிக எளிய நிலைகளிலேயே மக்கள் நிறைவடைந்துவிடுகின்றனர். நரம்புத்தளர்ச்சியுள்ளவன் தன் மனைவியைத் தொடுவதிலேயே நிறைவடைந்து விடுவதைப் போல், மூளைத் தளர்ச்சியுடைய இன்றை எழுத்தாளர்கள், மொழியைத் தொட்ட அளவிலேயே மூதறிவுற்றவர்களாக மதிக்கப் பெறுகின்றனர்.

7. மேற்கூறப்பெற்ற நிலைகளுக்கெல்லாம், மக்களிடை அறிவியல் உணர்வு தலைதூக்கியதே கரணியம் என அமைவு கூறப் பெறுகின்றது அரசியல் மேலீடே கரணியம் என்றும் ஒரு சாரில் உரைக்கப்பெறுகின்றது எப்படியும் இலக்கியத் தரம் தாழ்ந்துபோவது மக்களிடை மனவுணர்வுக் குறைபாட்டையே காட்டும் அவர்களிடை இக்கால் ஏற்பட்டிருக்கும் பண்புச் சிதைவுக்கும், ஒட்டுறவு இல்லாத நடைமுறைகளுக்கும், அவர்தம் மேலோட்டமான இலக்கிய வுணர்வே பெருங் கரணியமாம் என்க.

19 மொழிநிலை உயர்வு

1. எஃது எவ்வாறாயினும் இந்நூற்றாண்டில் முற்பகுதியிலிருந்த மொழிப் புறக்கணிப்பு நிலை, இக்கால் ஓரளவு குறைந்து வருவதை ஒருபுறத்தில் பார்க்கின்றோம், அந்நிலை எதிர்கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்றது. கற்றவர்களிடையில் உள்ள ஒரு கணிசமான தொகையினரிடை மொழிப் பற்று விழிப்புற்று வருகின்றது தமிழ் நாட்டிலும் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற அயல்நிலங்களில் சிலவற்றிலும், மொழி

யின் பெயரால் கழகங்களும், மன்றங்களும், இலக்கியங்களும் தோன்றிச் செயற்பட்டு வருகின்றன. இந்நிலை பெரிதும் ஆறுதலளிக்கின்றது. தனித் தமிழ் வளர்ச்சிக்கென ஓர் இயக்கமே தோன்றி மக்களிடை தெளிவான மொழி நடையை உருவாக்கி வருகின்றது. அரசியல் மேலீட்டால் அயன்மொழி வல்லாண்மை ஓங்கி வந்ததும், அதனை எதிர்க்க ஒரு போராட்டமே நடத்தப் பெற்றதும். எதிர்கால நம்பிக்கைக்கு இன்னும் வலிவூட்டுவதாய் அமைந்திருந்தது.

2. பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் உள்ள மாணவர்கள் தம்மிடையில் தமிழுணர்ச்சி நன்ருக வேரூன்றி வருகின்றது, மொழியுணர்வு கொளுத்திய பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் பாடல் முழக்கங்கள் ஆங்காங்கே கேட்கப்பெற்று வருகின்றன. மறைமலையடிகளாரின் தமிழும் ஒரு தமிழா எனக் கேட்கப்பெற்ற நிலை சிறிது சிறிதாக மறைந்தொழிந்து. அவர் தோற்றுவித்த தனித் தமிழ் இயக்கம் மெல்லெனப் பரவிவருகின்றது, மறைமலையடிகளாரைப் பின்பற்றி மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் தலைமையில் தூய்தமிழியக்கம் செயலாற்றி வருகின்றது.

3. இத்தகைய மொழி வளர்ச்சியை யொட்டித் தமிழ் இலக்கியத்திலும் ஒருவகை புத்துணர்வு பிறந்து வருவதை எவரும் மறுக்கமுடியாது தமிழ் மறு மலர்ச்சியுற்று வருவதை யடுத்து. நல்ல தரமான நடையில் கதையிலக்கியங்களும், சிறுகதை இலக்கியங்களும் பாட்டிலக்கியங்களும் தலையைக் காட்டி வருவது மனத்துக்குத் தென்பூட்டுகின்றது. இந்நிலைகளை மேலும் ஊக்கப்படுத்துவதற்குரிய ஆக்கப் பணிகளில் நாம் கவனம் செலுத்தும் காலமும் வந்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம். அத்தகைய வகையில் என்ன பணிகளைச் செய்யலாம் என்பது பற்றிச் சிறிது எண்ணிப் பார்ப்போம்.

20 தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப் பணிகள்

1. நம் செந்தமிழ் மொழியில் உள்ள பழைய இலக்கியங்கள் என்றென்றும் தத்தம் தனிப் பெருமையைப் பறைசாற்றி நிற்கும் என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை ஆனல் அத்தகைய பெருமை நிலைகளுக்கெல்லாம் இழுக்கு நேரும் வகையில் இலக்கியம் இழிந்து படுவதையும், அதையொட்டி மொழி இழிந்து வருவதையும் நாம் முதற்கண் தடுத்து நிறுத்தியாதல்வேண்டும். மொழித் தகவற்ற இலக்கியத் தோற்றங்களைத் துணிந்து கடிவதற்கு நாம் கற்றுக்கொள்ளல் நல்லது. ஆட்சி நிலைகளில்

தவறு கண்டால், நாம் இடித்துரைப்பதைப் பழகிக்கொண்டது போல். நம்மைச்சுற்றி எழும் போலி இலக்கியங்களையும் அவ்வாறு தட்டிக் கேட்பதற்கு நாம் பழகிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

2 ஊருக்கு ஒன்ருகவோ, மாவட்டத்துக்கு ஒன்ருகவோ இலக்கியக் கழகங்களைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும் அவ்விலக்கியக் கழகங்களில் தமிழ்மொழிப் பற்றும் துணிவும் வாய்ந்த பல்துறையறிஞர்களை ஒருங்கு கூட்டி இலக்கிய ஆய்வுக் குழு எனும் பல குழுக்களை அமைத்தல் வேண்டும் ஒவ்வொரு குழுவையும் தலைமையாக்கொண்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டக் கழகமும், அனைத்து மாவட்டக் கழகங்களும் பொதுவாக ஒரு மாநிலக் கழகமும் அமைத்தல் வேண்டும்.

3 ஆங்காங்கு உள்ள இலக்கிய நூலாசிரியர்களும், பிற துறை நூலாசிரியர்களும் தாங்கள் எழுதுகின்ற நூல்களின் கைப்படியினை அச்சிடுவதற்கு முன்பே அந்தந்த இலக்கியக் கழகங்களில் உள்ள ஆய்வுக் குழுவிடம் ஒப்படைத்து, அக்கழகங்களின் சான்றிதழ் பெறுதல் வேண்டும். ஆய்வுக் குழுவினர், அந்நூல்களில் உள்ள கருத்துகளை எவ்வகையாலும் திருத்தவோ அடிக்கவோ செய்யாமல், அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளை அந்நூலாசிரியர்களுக்கே விட்டுவிட்டு, அவற்றில் உள்ள கலப்பு மொழி, சொற்பிழை, தொடர்பிழை முதலிய மொழி இலக்கணப் பிழைகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டித் திருந்தும்படி ஆசிரியர்களுக்கு அறிவுரை கூறுதல் வேண்டும்

4. இத்தகைய அறிவு முயற்சிக்காக நூலாசிரியரை ஒரு நூலுக்கு இவ்வளவு என்று வரையறுக்கப்பெற்ற மிகக் குறைந்த தொகையொன்றினைக் கட்டணமாகவும் செலுத்தச் செய்யலாம். இல்லெனின்; இலவசமாகவும் ஒரு தொண்டுணர்ச்சியாகச் செய்தும் கொடுக்கலாம் ஒரு மாவட்டத்தின் எந்த இலக்கியக் கழகத்தில் தேர்வு பெற்ற - அல்லது சான்றிதழ் பெற்ற ஒவ்வொரு நூலுக்கும், மாநிலக் கழகம் மதிப்புரை அல்லது உயர் தரச் சான்றிதழ் அல்லது இரண்டும் வழங்கலாம். மாநில இலக்கியக் கழகத்தின் சான்ருே மதிப்புரையோ பெருத எந்த நூலும் அச்சிடத் தகுதியற்றதென்ருே பள்ளி நூலகங்கள், பொது நூலகங்கள் முதலியவற்றில் வைக்கக் கூடாதன என்ருே அரசு அறிவித்து விடுதல் வேண்டும்.

5 மேலும் அவ்விலக்கியக் கழகங்கள் ஆங்காங்கு இலக்கிய, இலக்கண வகுப்புகள் நடத்தி, அவ்வவ் வட்டார எழுத்தாளர்களைப் பயிற்றுவிக்கவும் செய்யலாம். இல்லெனின், இதற்கென ஓர் இலக்கியக் கல்லூரியே அரசுச் சார்பில் நடத்தலாம்.

எதற்கும் எல்லாரும் ஒருமுகப்பட்டு இணைந்து செயலாற்றினால் தவிர, நம்மொழியையும் வளர்ச்சியுறச் செய்ய முடியாது. இலக்கியத்தையும் வளர்த்துவிட முடியாது

6. எழுத்துரிமை என்னும் பெயரால் மொழித்தரத்தைக் குறைத்துத் தங்கள் மனம்போன போக்கில் எழுதிக் குவிக்கும் புன்மை நிலைகளை இந்த வகையிலன்றி வேறு எந்த வகையாலும் தடுக்கமுடியாது மேலும், இக்கால் திரைப்படங்களில் உள்ள காட்சிகளையும், கீழ்த்தரமான உரையாடல்களையும் தணிக்கை செய்வதில்லையா? அக்கால் உரிமை என்னுகின்றது? மேலும், இலக்கியக் குழு அறிவுறுத்துவது. இலக்கியத்தில் உள்ள பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்ளுவதற்குத்தானே யன்றி, நூலின் கருத்துக்களை மாற்றச் சொல்வதற்காக இல்லையென்பதை நாம் நன்கு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

7. இனி, கருத்து, மொழி இவையிரண்டிலும் சிறந்திலங்கும் இலக்கியங்களுக்கு அரசு முழுத் துணையாக இருந்து உதவுதல் வேண்டும்? மாநில இலக்கியக் கழகம் மிகவுயர்வாகக் கூறுகின்ற இலக்கியங்களை அரசே தன் சார்பில் வெளியிட்டு உதவி, நூலாசிரியர்களை ஊக்குதல் வேண்டும், அத்தகைய வாசிரியர்களைப் பொது மன்றங்களும் அழைத்துப் பாராட்டிப் பொதுமக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தலைத் தங்கள் தலையாய தொண்டாகக் கருதுதல் வேண்டும். இவ்வழி முறைகளைப் பின்பற்றுவோமானால், இன்னும் இருபது ஆண்டுகளில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியுறுவதுடன் தூய்மையுற்று விளங்கி, அதன் வழி இலக்கிய வாக்கமும் சிறந்திலங்கும் என்பதில் ஐயமே இல்லை

8. எவ்வாற்றானும் தமிழ் வளர்ச்சி என்பது மொழி வளர்ச்சியே. மொழி வளர்ச்சி என்பதில் அதன் தூய்மையைப் பேணுவதையே தலையாயதாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். தூய்மையைக் கட்டழிக்கும் எந்த நிலையும் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஊறு செய்வதேயாகும். சிலர் மொழித் தூய்மையை எள்ளல் செய்கின்றனர். சிலரோ பிறமொழிக் கலப்பால் மொழி வளரும் என்கின்றனர். அவர்கள் கலப்படக்காரர்களை யொத்த குற்றவாளிகளே; அவர்கள் இருதரப்பினரும் தாய்மொழியைப் பற்றிக் கவலையுருதவர்கள் தாய்மொழியைப் பற்றிக் கவலையுருதார் தாய்நாட்டைப் பற்றியும் கவலைப்படாதவர்களாகவே இருத்தல் வேண்டும், இனி, அவர்கள் பெற்ற தாயையும்கூட புறக்கணிப்பராக விருக்கலாம். அத்தகைவிலாதார் எந்த ஆக்க நிலையைப் பற்றியும் கவலையில்லாதவர்களே. எனவே. அவர்களைப்பற்றி நாமும் கவலைகொள்ளத் தேவையில்லை.

21 முடிவுரை

இதுகாறுங் கூறியவாற்ருல், மொழியின்றி இலக்கியம் இயங்காது என்றும், நம் தமிழ் மொழிச் சிறப்பும், இலக்கியச் சிறப்பும் மிகவும் செழுமை வாய்ந்தன என்றும், இன வீழ்ச்சியால் மொழி வீழ்ச்சியுறும் என்றும், மொழி வீழ்ச்சி இலக்கிய வீழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும் என்றும், கலப்பு நிலையே மொழிச் சிதைவை உண்டாக்கி, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கேடு செய்யும் என்றும், எனவே அது தவிர்க்கப்பெற்ருலொழிய மொழி வளர்ச்சியுருதென்றும் மொழிக் கலப்புப் போன்றதே ஒலிக் கலப்பு என்றும், அதுவும் தவிர்க்கப்பெறுதல் வேண்டும் என்றும், இலக்கிய வாக்கமும் மொழி வளர்ச்சியும் இணைந்து நடப்பவை என்றும், மொழியும் கருத்தும் இலக்கியத்தின் இரு கரைகள் என்றும், இலக்கியக் கட்டுக்கோப் பென்பது அதன் மொழி நடையும் கருத்தும் செறிந்திலங்குவதென்றும், இக்கால இலக்கியத்தின் இளநிலை இன்னதென்றும் அநநிலையில் ஒரு மாற்றம் எய்தி வருவது மனதிற்கு ஆறுதலளிக்கின்றதென்றும் இனி எதிர் காலத்தில் தமிழ் வளர்ச்சியில் எத்தகைய அக்கறை காட்டப் படுதல் வேண்டும் என்றும் ஒருவாறு தெளிந்துகொண்டோம். இக்கருத்துரைகளே இத்துறையில் முடிபானவை அல்ல நம் திறனுக்கும் முயற்சிக்கும் தக்கவாறு அவற்றை இன்னும் விளங்க அமைத்துக்கொண்டு, இவ்வகையில் மேலும் ஊக்கமாகவும் சிறப்பாகவும் செயலாற்றுதல் வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு. இக் கருத்துரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

வேலைபெருத் தமிழ்ப் பட்டதாரிகள் துணை நிலையம்

தமிழ்ச் சங்கம், காரைக்குடி-1.

(பதிவெண் 45/1972)

தமிழகத்துத் தமிழ் கற்றும் வேலை பெருதிருக்கும் புலவர், தமிழ் பி. ஏ , பி ஓ. எல்., தமிழ் எம். ஏ , எம். ஓ. எல்., பட்டதாரிகள் மிகப் பலர் அவர்கள் வேலை பெற ஒரு பொதுக் குரல் இன்று தேவை. இந்நோக்கோடு 'வேலை பெருத் தமிழ்ப் பட்டதாரிகள் துணை நிலையம்'' என்ற கிளையைச் சங்கம் அமைக்கின்றது. இந்நிலையம் வேண்டிய தகவல்களைத் தொகுக்கும். உரியவர்களை நாடி வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க வழிகாணும்.

வேலையின்றி இருக்கும் புலவர், தமிழ் பி ஏ , பி ஓ. எல்., தமிழ் எம். ஏ., எம் ஓ. எல். பட்டதாரிகள் ரூ 5/- "செயலர், தமிழ்ச் சங்கம், காரைக்குடி-1" என்ற முகவரிக்குப் பணவிடை செய்து தகவற்படிவம் பெற்று நிரப்பி 15-8-74-க்குள் அனுப்புக

டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் — தலைவர்.

மா. அ. ஞானசேகரபாண்டியன் — செயலர்,

தென்மொழி

தமிழகத்தின் தலைநகர்க்கு இடம் பெயர்கிறது!

★ தாளிகைத் துறையில் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் புதியதொரு புரட்சி விளைவித்து வருவதும்,

★ கழகக் காலத்துக்கு நிகரான சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்கித் தந்ததும், தொடர்ந்து உருவாக்கித் தருவதும்,

★ மொழி, இன, நாட்டு வரலாறுகளில் புதியதொரு திருப்பம் உண்டாக்கி வருவதும்,

★ தமிழால் இன்றுள்ள எல்லா அறிவியல், வாழ்வியல் துறைகளிலும், ஒப்ப நடையிட இயலும் என்பதை மெய்ப்பித்து வருவதும்,

★ இன எழுச்சி நிறைந்த இரண்டு விடுதலை மாநாடுகளைத் துணிவுடன் நடத்தி நாட்டுரிமைக்கு வீறுமுழக்கி வருவதும்,

★ பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டது மாகிய,

தென்மொழி என்னும் தனித்தமிழ் மணக்கும் ஈடில்லா இலக்கியத் திங்களிதழும்.

தமிழ்ச்சிட்டு என்னும் தனித்தமிழ்ச் சிறுவர் கலையிதழும்,

கடலூர்-1 (தெ. ஆ.) என்னும் முகவரியிலிருந்து

51, அருணாசல (ஆசாரி)த்தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5

என்னும் முகவரிக்கு இடம் மாறியுள்ளன என்பதையும் அங்கிருந்து அவ்விதழ்கள் புதிய பொலிவுடனும் வலிவுடனும் விரைவில் தொடர்ந்து வெளிவரும் என்பதையும் அன்பர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

தென்மொழி	தமிழ்ச்சிட்டு
தனியிதழ்: 75 காசு.	தனியிதழ்: 25 காசு.
ஆண்டுக் கட்டணம் 9 உருபா,	ஆண்டுக் கட்டணம் 3 உருபா,

தென்மொழிப் படியொன்றுக்கு ஒன்றரை உருபாவும், தமிழ்ச்சிட்டுப் படியொன்றுக்கு 50 காசும் முன்பணம் கட்டும் முகவர்கள் எழுதுக:

அமைச்சர்,
தென்மொழி.

தொல்காப்பியரின் மாட்டு

டாக்டர் சோ. ந கந்தசாமி, எம். ஏ , எம். லிட். பிஎச். டி.
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

இலக்கணத்தைச் சுமையாகக் கூறுமல் சுவையாகச் சொல்லுதற்குத் தொல்காப்பியர் கையாண்ட உத்திகள் பல. அவற்றுள் ஒன்றுதான் மாட்டு எனப்படும் நூற்பா அமைப்பு முன் நூற்பாவுடன் மாட்டிப் பொருள் கொள்ளுமாறு அமைந்த நூற்பாவை மாட்டேற்று நூற்பா என மதிக்கிறேம். இங்ஙனம் மாட்டெறிதல் இரு நிலைகளில் ஏற்படலாம். சேய்மையில் கிடக்கும் நூற்பாவின் பொருளுடன் பொருத்துதல் சேய்மை மாட்டு எனவும். அண்மையில் அமைந்த நூற்பாவுடன் மாட்டெறிதல் அண்மை மாட்டு என்றும் அறிதல் வேண்டும். தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில்,

'அகன்று பொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்
இயன்றுபொருள் முடியத் தந்தனர் உணர்த்தல்
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்'

எனவரும் நூற்பாவில் இருவகை மாட்டுக்களையும் எடுத்தியம்புதல் காணலாம்.

செய்யுட்கோதிய முப்பத்து நான்கு உறுப்புக்களில் மாட்டு ஒன்ருகலின் உரையாசிரியர்கள் அனைவருமே பாக்களின் பொருள் முடிபு காட்டும் முறையாகவே மாட்டினைக் கருதி விளக்கம் கண்டனர். எனினும் நூற்பா அமைப்புக்கும் பொருந்து மாறுதான் மாட்டினைச் செய்யுளுறுப்பாகத் தொல்காப்பியர் செய்துள்ளார்.

எழுத்ததிகாரத்துள் வரும் மாட்டேற்று நூற்பாக்கள் :

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் 483 நூற்பாக்களில் 108 மாட்டேறு பெற்றவை. இவை எழுத்ததிகாரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு பாகம் என்பதை உற்று நோக்கிற் தொல்காப்பியர் மாட்டின் மாட்டுக் கொண்ட மட்டிலாக் காதல் போதரும். இன்ன எழுத்து இன்ன எழுத்தின் இயல்பிற்று என்றும், இன்ன ஈறு இன்ன ஈற்றின் இயங்கும் என்றும். இன்னசொல் இன்ன சொல்லின் தன்மையைத் தழுவும் என்றும் மாட்டெறிந்து காட்

டுவர் தொல்காப்பியர் இங்ஙனம் மாட்டெறிதற்குத் தொல்காப்பியர் பயன்படுத்திய சொற்களும், தொடர்களும் முதல் விதியை நினைவுகூரும் பாங்கில் அமைந்து இலங்குவன, அற்றே, ஓரற்றே, அற்றென மொழிப, அன்ன, இயல்நிலையும், அவ்வியல் நிலையும், அவ்வியல் நிலையல், அத்தொழிற்றுகும். அந்நிலை திரியாது- ஆயியல் திரியாது, அவ்வியல் திரியாது, இயல்திரிபின்றே, மேற்கூறியற்கை, மேற்கிளந்தன்ன. மேனிலை இயல, முதற்கிளந்தற்றே, முற்கிளந்தன்ன, முந்துகிளந்தன்ன முதல்நிலை இயற்கை, முதலிய மாட்டேற்று வாசகங்கள் முன்னர்க் கிடந்த நூற்பா விதிகளை நினைவுறுத்தும் அடையாளக் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன. இம்மாட்டேறுகள் ஓரியலின்கண் நிகழ்வன. மற்றேரியலை நோக்குவன என இரு திறத்தன வாயுள்ளன

எழுத்ததிகாரத்தின் ஒன்பது இயல்களிலும் காணப்படும் மாட்டேற்று நூற்பாக்களை இங்ஙனம் நிரல்படுத்திக் கூறலாம்.

இயல்		நூற்பா எண்கள்	தொகை
நூன்மரபு	...	12, 16	2
மொழிமரபு	...	62. 72. 79, 80	4
பிறப்பியல்	...	86	1
புணரியல்	...	105, 124, 126. 127	4
தொகை மரபு	...	148. 162. 166	4
உருபியல்	...	175, 178. 183, 192	4
உயிர்மயங்கியல்	...	207, 216, 220 - 222	
		225, 231, 236, 238	
		239, 242. 249, 252	
		256. 259. 262 - 266	
		268, 269, 274. 276	
		278. 281' 282. 286	
		287, 289, 291.	
		292. 294	36
புள்ளிமயங்கியல்	...	298. 304, 306, 308	
		309, 313. 318 - 320	
		322, 324. 327, 328	
		331. 333. 334, 336	
		338. 340, 345. 346	
		352, 359, 362, 366	
		371, 373, 376, 377	
		378. 382, 383, 385	

	386, 393, 394, 396	
	401, 403	40
குற்றியலுகரப்புணரியல் ...	413, 419, 422, 425	
	435, 446, 460, 471	
	473, 474, 477, 478	
	480	13
		108

இவற்றை நோக்கும்போது இறுதி மூன்றியல்களிற்றான் மிகுதியாக மாட்டேற்று நூற்பாக்கள் வந்துள்ளன என்பது புலப்படும். இந்நூற்பாக்களைச் சில தலைப்புக்களில் அடைவுசெய்து ஆராய்தல் தொல்காப்பியரின் இலக்கணச் சுவையினை உள்ளவாறுணர்தற்குதவும்.

1 முன்நூற்பாவுடன் மாட்டெறிதல்

முதல் நூற்பாவின் விதியை ஏற்று நடக்கும் வகையில் தொடர்நூற்பாவைத் தொல்காப்பியர் பல இடங்களில் அமைத்துள்ளார். இத்தகைய அண்மைநிலை மாட்டேற்று நூற்பாக்களை நுணுகி நோக்கின் மேசைப் பேச்சு (Table talk) போலமைந்து சுவைநலம் சுரக்கக் காணலாம். நூற்பாவில் காணப்படும் உரையாடற் பாங்கு மாணவனின் கவனத்தைக் கவரும் ஆற்றல் வாய்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. சில நூற்பாக்களை இவண் காணலாம்

1	மெய்யின் அளபே அரையென மொழிப	தொல் எழுத்து	11
	அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே	,,	12
2	மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்	,,	15
	எகர ஒகரத் தியற்கையு மற்றே	,,	16
3	அவற்றுள்.		
	மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்	,,	104
	குற்றிய லுகரமும் அற்றென மொழிப	,,	105
4	பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்		
	வற்றொடு சிவணல் எச்ச மின்றே	,,	174
	யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது	,,	175

5 நூறென் கிளவி ஒன்றுமுதல் ஒன்பாற்கு
ஈறுசினை ஒழிய இனவொற்று மிகுமே ,, 472
அவையூர் பத்தினும் அத்தொழிற் றாகும் ,, 473

இங்ஙன மமைந்த நூற்பாக்கள் இன்னும் பலவுள. விரிவஞ்சி விடுத்தேம்

2 இன்ன ஈறு இன்ன ஈறுபோல் முடியுமெனல்

உயிர்மயங்கியலில் நெடுங்கணக்கு முறையான் அகரமுதல் ஔகாரம் முடியவுள்ள ஈறுகளைத் தனித்தனியே எடுத்து அவ்வழிப் புணர்ச்சியும் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியும் விளம்பினர். இவ்வியல் முதல் நூற்பாவில் அகர ஈற்றுப் பெயர்கள் அவ்வழியில் வன்கணத்து முன்னர் வல்லொலி மிக்குமுடியும் என விதித்தார் மேல்வரும் ஆ, ஈ. உ. ஊ ஏ, ஒ ஆகிய ஈற்றுப் பெயர்களும் அகரப் பெயர் போன்றே மிக்கு முடிதலை ஓரீற்றினை மற்றோரீற்றுடன் மாட்டெறிதல் மூலமாகப் புலப்படுத்தினர். இம்மாட்டு முறையினைக் கூர்ந்து நோக்கின் தொல்காப்பியர் ஓர் அறிவுவிளையாட்டு நிகழ்த்தியுள்ளார் என்பது தெளிவுறும்.

1 அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை அல்வழிக் கசதபத் தோன்றின்
தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே தொல். 203

1-அ. ஆகார இறுதி அகர இயற்றே ,, 221
2 ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே ,, 249
3 உகர இறுதி அகர இயற்றே ,, 254
4 ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே ,, 264
4-அ. ஊஎன் ஒருபெயர் ஆவோடு சிவணும் ,, 269
5 ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே ,, 274
6 ஒகார இறுதி ஏகார இயற்றே ,, 289

எடுத்துக்காட்டு: விளக்குறிது, மூங்காக்கடிது, ஈக்கடிது கடுக்குறிது, கொண்மூக்கடிது, ஏக்கடிது. சோக்கடிது.

புள்ளிமயங்கியலிலும் இத்தகைய மாட்டேற்று நூற்பாக்கள் இலங்கக் காண்போம்.

1 ரகார இறுதி யகார இயற்றே தொல். 362
2 லகார இறுதி ளகார இயற்றே ,, 366

3 ழகார இறுதி ரகார இயற்றே ., 383
4 ளகார இறுதி ணகார இயற்றே ,, 396

எடுத்துக்காட்டு: தேர்க்கால், பொற்குடம், பூழ்க்கால், முட்குறை.

3 தாவரப் பெயர்களின் மாட்டேறு

தொல்காப்பியர் செடி, கொடி, மரங்கள் முதலிய இயற்கை யழகில் ஈடுபாடு கொண்டவர். பல தாவரப் பெயர்களை எடுத்தோதி அவை பெறும் புணர்ச்சி நிலையினைத் தெளிவுறுத்தியுள்ளார். யா, பிடா, தளா, மா, உதி, புளி, ஓடு, சே, விசை, ஞெமை, நமை, பனை, அரை, ஆவிரை, ஆண், இல்லம், எகின், ஆர், வெதிர் சார், பீர், நெல், பூல், வேல், ஆல், குமிழ் முதலிய தாவரப் பெயர்களை நிலைமொழியாக நிறுத்தி வருமொழியுடன் புணர்க்குங்கால் மெல்லெழுத்து மிகும், அல்லது அம்முச்சாரியை பெறும் என விதித்துள்ளார். ஓரோ சில இடங்களில் ஓரோ சில சொற்கள் வல்லொலி பெறுதலுமுண்டு அகர ஈற்றுத் தாவரப் பெயர்களையும் குற்றியலுகர வீற்றுத் தாவரப் பெயர்களையும் பெயர் சுட்டிக் கூறுமல் பொது நிலையில் புகன்றுள்ளார் மாட்டேறு பெறும் தாவரப் பெயர்களை இவண் காண்போம்.

1 ஓடுமரக் கிளவி உதிமர இயற்றே தொல். 262
2 சேஎன் மரப்பெயர் ஓடுமர இயற்றே .. 278
3 விசைமரக் கிளவியும் ஞெமையும் நமையும்
ஆமுப் பெயரும் சேமர இயல ,, 282
4 ஆண்மரக் கிளவி அரைமர இயற்றே ., 304
5 இல்லம் மரப் பெயர் விசைமர இயற்றே ., 313
6 எகின்மர மாயின் ஆண்மர இயற்றே ,, 336
7 குமிழென் கிளவி மரப்பெய ராயின்
பீரென் கிளவியொடு ஓரியற் றாகும் ,, 386

4 தொழிற் பெயரும் அவைபோல்வனவும் மாட்டேறு பெறுதல்

தொழிற் பெயர்கள் அனைத்துமே புள்ளிமயங்கியலில்மட்டும் தான் நிலை மொழியாக நிறுத்தப்பெற்றுப் புணர்ச்சியிலக்கணம் புகலப் பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியர் ஞ், ண், ம், ந், ன், ல், வ், ள் என்ற ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்களும் அவையொத்தன

பிறவும் உகரம் பெற்று வன்கணத்தின் மூன் வல்லொலி மிக்கு முடியும் என வரையறுத்துள்ளார், மாட்டேறு பெறும் வகையில் 'தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல' என்ற நூற்பாவை அமைத்துள்ளார். (306. 327, 376, 401). இந்நூற்பா ண், ம், ல், ன் எனும் நான்கு ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்கட்கும் பொருந்துமாறு அமைத்துப் புள்ளிமயங்கியலின் முதல் நூற்பாவுடன் (நூ. 296) மாட்டெறிந்துள்ளார்.

1 தொழிற் பெயரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல
2 நகர இறுதியும் அதனோ ரற்றே நூ. 298
3 ஈமும் கம்மும் உருமென் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன நூ. 328
4 மின்னும் பின்னும் பன்னும் கன்னும்
அந்நாற் சொல்லும் தொழிற் பெய ரியல நூ. 345
5 வல்லென் கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே நூ. 373
6 ஏனை வகரந் தொழிற்பெய ரியற்றே நூ. 382
7 புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெய ரியல நூ. 403

இத்துணை நூற்பாக்களும் சங்கிலித் தொடர்போல ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இணைந்து பிணைந்து இயலின் முதல் நூற்பாவுடன் பொருள் பொருந்தத் தழுவக் காண்கிறோம். அந்நூற்பா வருமாறு:

'ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.' நூ. 296

(எ-டு) உரிநுக் கடிது, பொருநுக் கடிது, மண்ணுக் கடிது செம்முக் கடிது, ஈமுக் கடிது, உருமுக் கடிது, மின்னுக் கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது. கன்னுக் கடிது, வல்லுக் கடிது, தெவ்வுக் கடிது, துள்ளுக் கடிது. புள்ளுக் கடிது, வள்ளுக் கடிது.

5. முரண் அழகுபட மாட்டெறிதல்:

பனி என்ற சொல் 'அத்து' அல்லது 'இன்' சாரியை பெறும். இச்சொற் போன்றே வளி, மழை, வெயில், இருள் என்ற சொற்களும் அத்தும் இன்னும் பெறுமென்பதை மாட்டெறிந்து காட்டுகின்றார்,

1. பனியென வரூஉங் கால வேற்றுமைக்கு
அத்தும் இன்னும் சாரியை யாகும் நூ. 241
2. வளியென வரூஉம் பூதக் கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப நூ. 242
3. மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும் நூ 287
4. வெயிலென் கிளவி மழையியல் நிலையும் நூ. 377
5. இருளென் கிளவி வெயிலியல் நிலையும் நூ. 402

இம்மாட்டு நூற்பாக்களைக் கூர்ந்து நோக்கின் இருள்வெயில் போலாகும் வெயில் மழை போலாகும். மழைவளி போலாகும்: வளி பனி போலாகும் என ஆகாததை ஆகுமாறு அமைத்து முரண் அழகு (Oxymoron) விளங்க மொழிந்த திறம் வியக்கற்பாலது. இதனாற்றான் இலக்கணம் சுவைநலம் பயப்பதாய் அமைகிறது இச்சொற்கள் இக்காலத்தும் திருவிதாங்கூர்ப் பேச்சு வழக்கில் இச்சாரியைகளே பெறுதலானும், நூலாசிரியருடன் ஒருங்கு பயின்ற சான்றோரை அதங்கோட்டாசான் என்று வழங்குதலானும் தொல்காப்பியரும் அப்பகுதிக்கு உரியரோ என்று எண்ணுகின்றனர் சிலர்.

6. கிளைப்பெயர்கள் மாட்டேறு பெறுதல் :-

கிளைப்பெயர் வரிசையில் மெய்யீறுகளையே எடுத்துப் புணர்ச்சி விதி புகன்றனர். ணகார ஈற்றுக் கிளைப்பெயர் இயல்பாய் முடியும் என்றார் இத்தன்மையில் 'ன' கர ஈற்றுக் கிளைப்பெயரும் முடியும் என மாட்டெறிந்தார்

1. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கொளத்திரிபிலவே நூ. 307
2. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கிளைப்பெய ரியல நூ. 338

(எ-டு), உமண்சேரி, எயின்குடி

7. நாட்பெயர், திங்கட் பெயர்களை மாட்டெறிதல்:

இகர ஈற்று நாள்பெயரும், திங்கள் பெயரும் முறையே 'ஆன்' 'இக்கு' என்ற சாரியைகள் பெறும் என்றார் ஐகார ஈற்று இப்பெயர்களும் இவ்வண்ணமே முடிதலை.

'திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன' (286)

என்று மாட்டெறிந்தனர். மகர ஈற்று நாட்பெயரும் இச்சொற்கள் போலவே 'ஆன்' சாரியையுடன் அத்தும் பெறுதல் உண்டு.

நாட்பெயர்க்கிளவி மேற்கிளந் தன்ன
அத்தும் ஆன்மிசை வரைநிலை இன்றே
ஒற்றுமெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர் (331)

(எ-டு). பரணியாற் கொண்டான், ஆடிக்குக் கொண்டான், சித்திரைக்குக் கொண்டான், ஆடியாற் கொண்டான், மகத்தாற் கொண்டான்.

(தொடரும்)